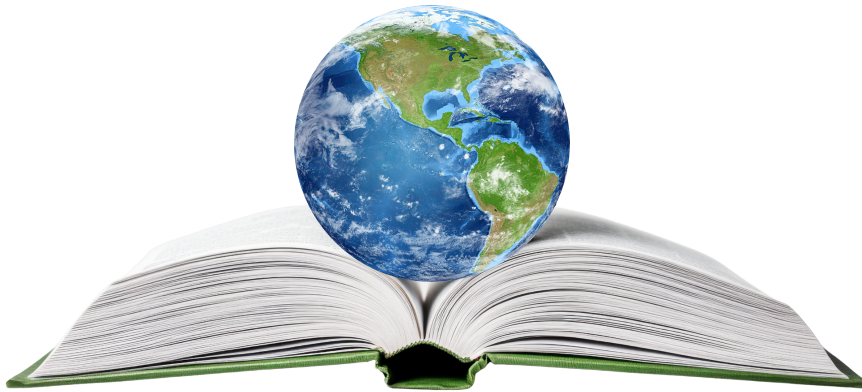
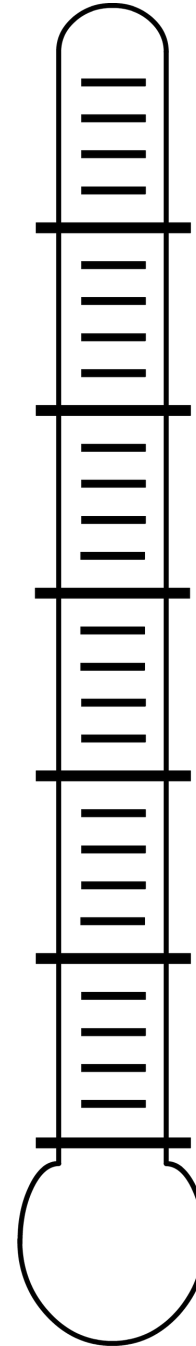

CLI-FI

FICCIÓ CLIMÀTICA

Un gènere
que *remou*
CONSCIÈNCIES

Cli-Fi de l'anglès climate fiction.

Terme emprat al 2007 pel periodista Dan Bloom, guanya repercussió amb l'escriptora Margaret Atwood.

Subgènere narratiu de la ciència ficció i la ficció especulativa.

Tracta sobre el canvi climàtic i els seus efectes en la humanitat i el planeta.

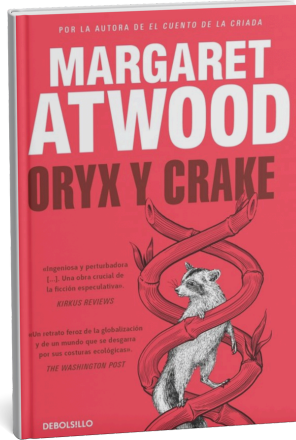
Guanya rellevància en les darreres dècades.

Reflexa la preocupació per la crisi ambiental i la necessitat de generar consciènciació.

Moltes de les obres utilitzen trames distòpiques o postapocalíptiques, però no totes ho fan.

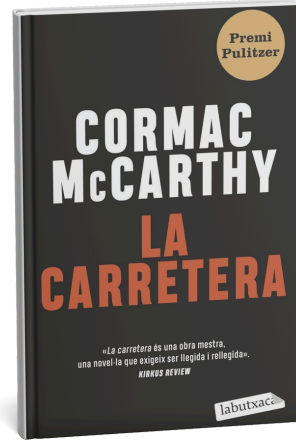
Moltes de les obres sensibilitzen, però també hi ha obres molt crítiques.

Oryx y crake.

Margaret Atwood.
Debolsillo, 2024.

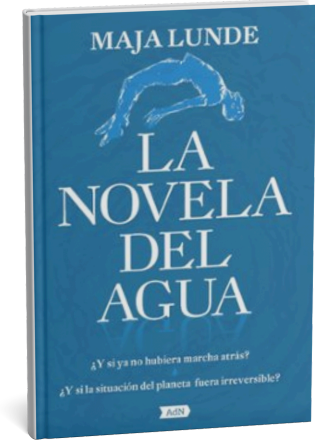
La carretera.

Cormac McCarthy.
Edicions 62, 2022.

El ministerio del futuro.

Kim Stanley Robinson.
Minotauro, 2021.

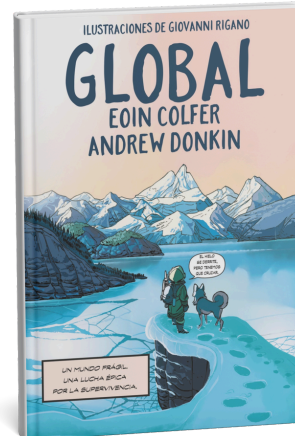
La novela del agua.

Maja Lunde.
AdN, 2020.

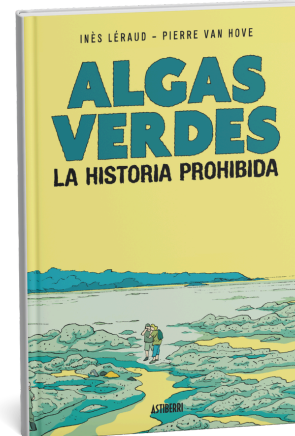
Com els rics saquegen el planeta.

Hervé Kempf.
Garbuix, 2025.

Global.

Eoin Colfer.
Alianza, 2023.

Algas verdes.

Inès Léraud.
Astiberri, 2022.

El món sense fi.

Jean-Marc Jancovici.
Finestres, 2022.